

حضور سه تیم نفتی و دو تیم بایک مالک

علی خلف

تیمی کم نیست. تیم نفت تهران قهرمان جام حذفی کشور و نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا در صدر این تیمها قرار دارد. مشکل مالکیتی این تیم آنقدر بالا هست که حتی سازمان لیگ برای کنار گذاشتن این تیم از لیگ حرفه ای هشدار داده است.

تیم سپیدرود هم شرایط خیلی مناسبی ندارد و این تیم هم در ابعاد مالکیتی و منابع مالی هنوز به شرایط استاندارد نرسیده است. البته در این میان نباید از تیم استقلال خوزستان هم گذشت. تیمی که به ظاهر به بانک ملی تعلق دارد اما این گویا مالک نه علاقه‌ای به تیمداری دارد و نه برای منابع مالی این تیم فکر خاصی کرده است. حتی اخیراً نیز برای این تیم یک خریدار پیدا شده بود اما در نهایت موفق به خرید سهام این تیم نشد تا آبی پوشان اهوازی هم در بحران مالکیتی به سر ببرند.

* محرومین از نقل و انتقالات

در بین تیمهایی که از نقل و انتقالات محروم هستند، شرایط تیم تراکتورسازی از سایرین وخیم‌تر است. این تیم از پنجره نقل و انتقالات تابستانی محروم است و عملاً نمی‌تواند هیچ بازیکن جدیدی را به خدمت بگیرد. تراکتورسازان لاقلاً باید تا هفته پنجم صبر کنند و در آن زمان تنها سه بازیکن سهمیه فیفا خود را جذب کنند. منوط به این که در آن زمان بازیکنانی که در حد این تیم باشند بدون تیم مانده باشند.

تیم پرسپولیس هم از جمله تیمهایی است که فعلاً با یک محرومیت داخلی مواجه است و بر اساس قوانین داخلی کشورمان از جذب بازیکن و مربی خارجی محروم است. هرچند این تیم بدون توجه به این قانون اولین خریدش یک بازیکن خارجی بوده است. ضمن این که زمزمه‌هایی هم در مورد پرسپولیس به گوش می‌رسد مبنی بر این که ممکن است به دلیل بدهکاری این باشگاه به ژوزه مانوئل همچون تراکتورسازی پنجره نقل و انتقالاتی این تیم در تابستان بسته شود.

* دو تیم بایک مالک

شاید این شانس فوتبال ایران و یا از شانس دو تیم استقلال و پرسپولیس و یا حتی شاید از شانس وزارت ورزش و جوانان باشد که فیفا روی مالکیت دو باشگاه استقلال و پرسپولیس زوم نکرده است. چون قطعاً در صورت ریز شدن فیفا روی مالکیت این دو باشگاه، چالش جدیدی در فوتبال ایران ایجاد می‌شود.

اول این که وزارت ورزش و جوانان یک وزارتخانه است و از آنجایی که عملاً دولت نباید در بخش فوتبال حرفه‌ای وارد شده و تیمداری کند، نفس مالکیت این دو باشگاه توسط یک وزارتخانه تبدیل به یک چالش می‌شود. اما از آن بدتر این که در عمل مالک هر دو باشگاه یک نهاد و یک وزارتخانه است و این هم دومین مورد متناقض با قوانین بین المللی فوتبال است.

البته وزارت ورزش و جوانان سالهاست که با همین شیوه دو تیم استقلال و پرسپولیس را اداره می‌کند و هنوز (خوشبختانه) مشکلی از این بابت پیش نیامده است.

* تیم‌های صنعتی

بی تردید مناسب‌ترین شرایط را در فوتبال ایران در همه سال‌های اخیر تیم‌های صنعتی داشته و دارند. در لیگ هفدهم هم شاهد حضور ۵ تیم صنعتی مثل ذوب آهن، سپاهان، سایپا، پیکان و فولاد اهواز هستیم. تیم‌هایی که نسبت به دیگر تیم‌ها کمتر دچار مشکل مدیریتی و تأمین منابع مالی هستند. تیم‌هایی که بین فضای دولتی و خصوصی معلق هستند و با واژه "خصولتی" از آنها یاد می‌شود.

منصوریان بهترین مربی ایرانی در جهان شد

علیرضا منصوریان در جایگاه ۱۸۳ رنکینگ بهترین مربیان جهان قرار گرفت. سرمربی ۴۴ ساله تیم فوتبال استقلال تهران که در این فصل گذشته و به خصوص در نیم فصل دوم نمایش خیره کننده‌ای با تیم جوان و بی ادعایش داشت و در نهایت نیز به مقام نایب قهرمانی لیگ برتر رسید و در آسیا هم نمایش جالب توجهی داشت، در رنکینگ جهانی انتخاب بهترین مربیان جهان در جایگاه ۱۸۳ قرار گرفت و در بین همه مربیان شاغل در ایران در بالاترین رتبه قرار گرفت.

برانکو ایوانکوویچ سرمربی تیم پرسپولیس نیز با ایستادن در جایگاه ۱۹۶ بعد از منصوریان دومین مربی برتر در فوتبال ایران بود.

هفدهمین دوره رقابت‌های لیگ برتر در حالی در پیش است که چند اتفاق غیرقانونی در آن رخ خواهد داد که بارزترین آن مربوط به استقلال و پرسپولیس است که یک مالک دارند! شانزده فصل از برگزاری رقابت‌های لیگ برتر گذشت و حالا فوتبال ایران انتظار هفدهمین دوره از این مسابقات را می‌کشد. هفدهمین دوره لیگ برتر که قرار است با حضور تیمهای پرسپولیس، استقلال، تراکتورسازی، ذوب آهن، سپاهان، پیکان، استقلال خوزستان، گسترش فولاد، نفت تهران، فولاد، پدیده، صنعت نفت، پدیده، سایپا، سیاه جامگان، پارس جنوبی جم و سپیدرود برگزار شود.

* گسترده‌گی جغرافیایی لیگ برتر

لیگ شانزدهم با کمترین وسعت جغرافیایی برگزار شد و تنها ۶ استان تهران، قم، آذربایجان شرقی، خوزستان، اصفهان و خراسان رضوی در لیگ سهم داشتند. در لیگ هفدهم سهمیه استان قم از بین رفت و یکی از سهمیه‌های آذربایجان کم شد تا به جای آن دو استان گیلان و بوشهر به جغرافیای لیگ برتر اضافه شوند و در لیگ هفدهم شاهد حضور ۷ استان به جای ۶ استان باشیم.

* دو تیم غیر مرکز استانی

در بین ۱۶ تیمی که قرار است در لیگ هفدهم به رقابت بپردازند، تنها دو تیم پارس جنوبی جم و صنعت نفت آبادان هستند که به مراکز استان خود ارتباط ندارند و از شهرستان‌های استان به لیگ برتر آمده‌اند. ۱۴ تیم دیگر مربوط به شهرهایی هستند که مرکز استان محسوب می‌شوند.

* تهران همچنان رکورددار

تهران همچنان با داشتن ۵ تیم پرسپولیس، استقلال، نفت، پیکان و سایپا در لیگ برتر رکورددار است و بعد از تهران شهرهای اصفهان، اهواز، تبریز و مشهد هر یک با داشتن دو تیم در جای بعدی قرار دارند. استان خوزستان هم با داشتن ۳ تیم در لیگ برتر بعد از استان تهران در جای دوم قرار دارد.

* ۳ تیم نفتی

نفتی‌ها بیشترین سهم را در لیگ هفدهم دارند. تیمهای حوزه نفت در لیگ بعدی به سه تیم افزایش یافته‌اند. نفت تهران، صنعت نفت آبادان و حالا پارس جنوبی جم سه تیم نفتی لیگ هفدهم را تشکیل می‌دهند. مشخص نیست حضور همزمان تیم‌های هم خانواده در یک لیگ آن هم در بخش دولتی چگونه توجیه پذیر است.

* در دسر خاص تیمهای نفتی

البته تنها مشکل تیمهای نفتی حضور همزمان سه تیم هم خانواده در یک لیگ نیست. گویا بر اساس مصوبات داخلی وزارت نفت، شرکت نفت نمی‌تواند در ورزش حرفه‌ای هزینه کند و تیم نفت تهران هم به دلیل همین مسائل از شرکت نفت به بخش خصوصی واگذار شد. شاید از نظر هزینه تنها تیم صنعت نفت آبادان در بین تیمهای نفتی مشکلی نداشته باشد. اما به احتمال زیاد تیم پارس جنوبی جم برای هزینه کردن در ورزش حرفه‌ای آنطور که تصور می‌شود دستش باز نیست.

* تیم‌های بلا مالک

تعداد تیمهای لیگ برتری که از نظر مالکیتی دچار مشکل هستند هم برای یک تیم شانزده